

Ημερολόγιο ασημάντων 513 (μέρος Β): Μία Κιβωτός/Ένας Μπαλτάς για τον Μάη/Η Επανάσταση πρέπει να είναι ερωτική

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Ο Μπαλτάς σαν καλός παλαιομαρξιστής πιστεύει ότι η κομματική οργάνωση είναι σε θέση να μελετήσει τα παλιά συμβάντα και να προετοιμαστεί για τα επόμενα. Αμ δε!

2 0.11.22 Κυριακή. Στους γύφτους ο Γύφτος. Με το αμάξι της κυρίας Μπέμπας αγορά μέγα –καθρέφτη! Κι ένας πίνακας έναντι αστείου ποσού τον οποίο αφηρημένος θα τον αφήσω εκτός αυτοκινήτου και θα κάνει φτερά. Αίσχος κύριοι κλέπτες! Τι ψυχά έχει και τι θα πιάσετε από έναν μouxλιασμένο, προλετάριο έκπιπτο άγγελο;

Γράφω και υποφέρω αλλά τι να κάνω; αυτός είναι ο μόνος τρόπος επικοινωνίας. Γιατί οι άλλοι είναι μπήζυ έχουν τις δουλειές τους, τις ανάγκες τους, τα συμφέροντά τους, τις ισορροπίες τους, το Νετφλίξ τους. «Εχω υποστεί σωματική, λεκτική και ψυχολογική βία. Έφαγα ξύλο, υπέστην εξαντλητικές δίαιτες, φοβόμουν και τη σκιά μου, όπως και οι άλλες αθλήτριες. Το ξύλο ίσως τελικά να ήταν μέθοδος. Εμείς νομίζαμε ότι γινόταν επειδή κάναμε κάτι λάθος. Αλλά μιλώντας με πολλούς αθλητές, συνειδητοποίησα ότι είναι μια τακτική αυτό», λέει η Βάσω Τσαβδαρίδου που διαμαρτύρεται γιατί εκκρεμούν οι καταγγελίες του Με του της Γυμναστικής. «Η Γυμναστική Ομοσπονδία και η Ολυμπιακή Επιτροπή δεν ασχολήθηκαν καθόλου με το θέμα, δεν το έστειλαν στο διοικητικό συμβούλιο έβαλαν την επιστολή στο συρτάρι και ο προπονητής που κατηγορείται για βιασμό είναι ακόμη εν ενεργεία. Ο αριθμός των αθλητών που έχουν κακοποιηθεί στο χώρο της ενόργανης είναι τεράστιος».

Έχει ανοίξει ο ασκός του Αιόλου σε όλα τα...σπορ και να μη κατηγορούμε μόνο τους ατσίδες παπάδες. Αυτά τα αίσχη δεν έκανε άλλωστε ο υιός Τσαουσέσκου στη υπεραθλήτρια της ενόργανης γυμναστικής Κομαντοϊνί και την τρέλανε; Δεν ξέρω τι είχε στο μυαλό του ο Μοντεσκιέ όταν προ αιώνων έγραφε “Le rounoir arrête le rounoir”, η εξουσία σταματάει την εξουσία. Δυστυχώς όλες οι εξουσίες λίγο πολύ οδηγούν στην κυριαρχία, στη διαφθορά και στη διαστροφή. Η δημοκρατία προσπαθεί να ελέγξει τις εξουσίες να τις κάνει διακριτές νομοθετικά, δικαστικά, εκτελεστικά. Όταν αυτές είναι ανεξέλεγκτες στο σπίτι, στην Εκκλησία, στο Ίδρυμα, στο δημόσιο χώρο, τότε ο Θεός να βάλει το χέρι του και η Αναρχία.

22.11.22 Τρίτη. Στη Νομαρχιακή Βικτώριας του Σύριζα ο Αριστέιδης Μπαλτάς μιλάει για το Μάη του 68 σαν ένας πολύ καλός δάσκαλος, ήταν αδύνατον να μην πάω. Μίλησε για το Συμβάν. Για όλα αυτά που συνέβησαν το Σωτήριο έτος 1968 στην Ιαπωνία, στην Κίνα, στο Βιετνάμ, στην Ιταλία, στη Γαλλία, στην Αμερική σε όλο τον κόσμο. Συνέβησαν συμβάντα μαζεμένα, εξεγέρσεις μικρής και μεγάλης κλίμακας προκάλεσαν αμχανία στους αστούς και στην ίδια την οργανωμένη Αριστερά.

Ο Μπαλτάς δημιουργεί ένα έξυπνο σχήμα και πακετάρει και «άλλα συμβάντα» με κορυφαίο το 1989 με τη πτώση του κομμουνισμού, το 2001 με την πτώση των δίδυμων πύργων στη Νέα Υόρκη και το 2008 με τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Γι αυτό σαν οργάνωση πρέπει να βρούμε τρόπο να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τα όποια συμβάντα, λέει.

Ο Μπαλτάς σαν καλός παλαιομαρξιστής πιστεύει ότι η κομματική οργάνωση είναι σε θέση να μελετήσει τα παλιά συμβάντα και να προετοιμαστεί για τα επόμενα. Αμ δε! Και προετοιμασμένος να ήσουν για το Μάη δεν το γλίτωνες. Εκτός αν η αστρολόγος κυρία Πατέρα είχε προβλέψει τους τερατώδεις ανέμους και είχε εκκενωθεί η περιοχή. Ούτε το Μάη, ούτε το Φρύδι, ούτε τη Μάνδρα όταν ο χείμαρρος κατεβαίνει με χίλια από το Όρος Πατέρα κι εσύ χτίζεις στην κοίτη του «ξεροπόταμου» στις εκβολές τα σπίτια σου και το Γραφείο Τελετών τότε: είσαι μέσα σε όλα. Μπορεί βέβαια ο λαός να χτίζει παράνομα αλλά πάει πάντα μπροστά από τα κόμματα και τους πολιτικούς αρχηγούς τους που χτίζουν νόμιμα στην Ίο και στη Μύκονο ή αγοράζουν με μαύρα στην Ελβετία και στη βενί Φος των Παρισίων.

Ο επαναστατικός Μάης στο Παρίσι ξεκίνησε από το τίποτα σε μια πλούσια Γαλλία επειδή... οι Πανεπιστημιακές Αρχές στη Ναντέρ δεν άφηναν τους φοιτητές να επισκέπτονται τις φοιτήτριες στους κοιτώνες και τούμπαλιν! Ήταν αυθόρμητος. Και αμφισβήτησε τα πάντα. Αμφισβητούμε και την αμφισβήτηση. Δεν ήταν κομματικά οργανωμένος. Και κατέληξε να έχει 10 εκατομμύρια απεργούς καθώς τα συνδικάτα μετά από μέρες σκληρών φοιτητικών συγκρούσεων με την Αστυνομία εδέσαν να απεργήσουν όταν υπήρξε ένας νεκρός κι αυτός κατά λάθος, γλίστρησε στο Σπκουάνα και πνίγηκε. Την προηγούμενη βδομάδα είδα στο Πολυτεχνείο ένα κεντρικό σύνθημα σε πανό που έγραφε: «Το Πολυτεχνείο ήταν εξέγερση δεν ήταν γιορτή». Σωστά. Είχαμε τότε ένα καθεστώς τυραννικό εναντίον του οποίου ξεσποκωνόσουν κινδυνεύοντας να σκοτωθείς

ή να βασανιστείς αλύππτα έτσι κι έπεφτες στα χέρια των τυράννων. Αντίθετα ο γαλλικός Μάης ήταν Γιορτή και κυριαρχούσε η ποίηση στα γκράφιτι των τοίχων (άντε και η σκέψη του Μάο Τσε Τουγκ συντροφιά με τον Τσε Γκεβάρα που τον ξέχασε ο σ. Μπαλτάς) Κι έτσι πρέπει να είναι η επανάσταση. Αυθόρμητη, χαρούμενη, αδιαπραγμάτευτη, ερωτική χωρίς επιβήτορες αρχηγούς και αρχηγίσκους. Τι πέτυχε ο γαλλικός Μάης; Την Παπανδρεϊκή λέξη βελτιστοποίηση (της καθημερινής συνθήκης) Πέτυχε να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα του συνδικάτου (CGT) να δουν μια γενναία αύξηση στους μισθούς τους οι εργαζόμενοι και να σκέφτονται πλέον οι πολίτες (όχι να ζουν) με όρους άμεσης δημοκρατίας. Γύρισε με το καλό και ο Ντε Γκωλ από τις περιοδείες του και μάζεψε ένα εκατομμύριο στην πλατεία και τους είπε ότι επιστρέφουμε στην κανονικότητα όπου «οι εργάτες εργάζονται, οι δάσκαλοι διδάσκουν, οι φοιτητές φοιτούν». (Όχι να ζεις χωρίς άσυλο με τους ναρκομανείς και τους μπάτσους στην πλάτη σου και να πέφτεις από το παράθυρο του αμφιθεάτρου). Κι έτσι ζήσανε αυτοί καλά και τα παιδιά τους χειρότερα. (Διότι Ντε γκόλ γέννησε Πομπιντού, Πομπιντού γέννησε Ζισκάρ Ντ' Εσταίν κλπ.)

23.11.22 Τετάρτη. Αθηναϊκές λιακάδες. Αυτοκτονικές που δεν θα μάθουμε ποτέ πώς να τις χειριστούμε. Ξεκινάς ζωντανός και γυρνάς σκοτωμένος. Στις 23 Νοεμβρίου του 1924 η κυβέρνηση Ανδρέα Μιχαλακόπουλου συνάπτει σύμβαση με την αμερικανική Εταιρεία ΟΥΛΕΝ για την ύδρευση της Αθήνας. Θα πάρει κάποιες δεκαετίες όμως μέχρι να εξαφανιστεί ο τελευταίος νερούλας από το Λεκανοπέδιο.